

Càntut

Cançons de tradició oral

Una noia i alta i prima

Conxita Lloveras i Congost, La Bisbal d'Empordà



1. U - na no-ia al - ta i pri - ma bai-xa-da de l'An-dor- ràs(?), n'ha vin - gut a Bar-ce-
2. Com qu(e) en el mo-moment no tro - ba la se-va col-lo - ca - ció, se n'ha a-nat en el di-



lo - na i a ser - vir e-lla se'n va. 3. Com que n'és tan ba-lla - do - ra, pe - rò n'és d'a-
pò - sit al car - rer de l'A-ra - gó.



llò mi-llor, ba-lla-ri-a nit i di-a a la pun - ta d'un pun - xó. 4. Ba - lla vals pol-ca i ma
5. I men tre ell s'a-ti-



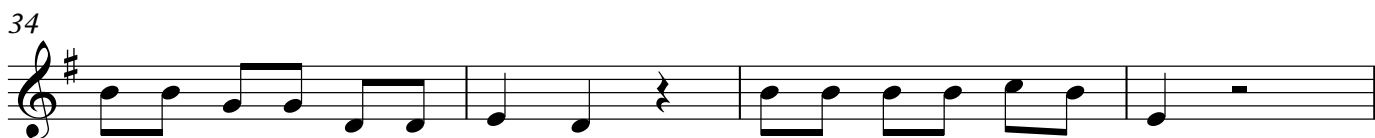
sur-ca, a l'(i)s - til bar-ce-lo - ní, i el xo-tis a la fon - tot - xa(?) tam-bé el sap es-car
pa - va de mus-clos dels de gra - pat, e-lla tam-bé s'a-ti - pa - va de sar - di - na i de ve-



nir. 5. En vol ba-llar a-me-ri - ca - nes diu que hi té un gust es-pe - cial, que
rat. 6. Tot ai-xò de la sar - di - na li va dar un mal re-sul - tat,



tot ba-llant en-gres-ca els jo - ves i me'ls po - sa al punt de dalt. pat.
que li va que-dar u-na pan - xa com un tim - bal des-trem -



7. I(a) lla - vors la po - bra no - ia, amb a - quell gran com-pro - mís,



amb la ma - le - ta ben ple - na se'n va ha - ver d'a - nar a Pa - rís, sí!